

1359

C O D I C E S

1360

cipue illis exprobrat. In ipsa jam *Dicatione* meminit *Neronum Christianorum*, multis locis corruptio-
nis sacrarum Literarum accusat, §.
43. scribit: *Con capa de Religion se cautelan los Catholicos siendo en la verdad relaxados, con capa de Humildad se defienden siendo en la realdad soberbios, con capa de Virtud se esconden siendo en la evidencia viciosos, con capa de Religion se alimentan y difractan siendo a los ojos del mundo los mas escandalosos Idolatras.* De Gente sua ita sibi blandiendo perorat: *Es una Republica, que se govierna por si misma por la Ley, que Dios le dio, no le an faltado nunca Sabios, que le instruyan, y Gobernadores, que lo rigan. Con que se explica muy bien la Prophecia de Jacob, que no se quitara la Vara de Jeshuah, ni escriuano de entre sus pies, hasta que venga Silo, que quiere dezir, que no se apartara la Vara del Govierno asi Politico como Ecclesiastico en el Dominio que conservaran los Judios hasta la Venida del deseado Rey &c.* Ubi vero, mi bone! istud Domini-
num, ubi Potestas politica, ubi Tem-
plum, ubi Sacrificium? Plura, si lubet, in *Jac. Basnagii Hist. des Juifs* T. IX. p. 1009. qui hoc ipso Exemplo nostro e Biblioteca Sarraziana olim usus est. Notatur in Catalogo hujus Biblioth. inter Libros in 4°. n. 98. p. 9.

DCV. et VI.

R. 1078 Codex chartaceus lat. Sec.
— 79 XVII. Folior. 513. 4. hoc Titu-

lo est: *Parvum Cornu sive Regnum Mahometricum cuius Ortus et Occasus, atque ex ejusdem ruina surrecturi Regni Christi tam Politici quam Ecclesiastici Amplitudo, Potentia, Duratio, aliisque miri eventus secuturi, ad finem usque mundi, ex septimo Danielis Capite varie illustrantur. Pars I. et II. Per N. N. Jesuita is fuit, et, ut quidem conjecto, Philippus Albert Vienensis. denatus in patria Urbe a. 1709. cujus an multiplicem eruditio-
nem, an summam credulitatem magis mireris, in anticipi-
est. Scripsisse illum regnante Leopoldo I. libera verba, quae e P. IV. fol. 463. praecoccupo, testan-
tut: Quis est, qui non videat, si annis 1689. et 1690. non ita nefandum indormissimus, sed continuato Martis calore hostem esse-
mus persecuti, non tantum Thracia, Albania ac universa Graecia,
verum et ipsa Imperii sede Con-
stantinopoli nos potituros. Viderint illi, quorum haec culpa fuerunt ne-
glecta, qualem olim sint Deo redi-
turi rationem. Opus porro a Praefatione orditur, in qua scopus
scriptionis ita manifestatur:
*Hoc in primis scias, velim, mini-
me mibi propositum esse, totum
Danielen enodare, ac omnes, quae
circa textum occurrunt, difficulta-
tes, et variorum de iis sententias
in medium afferre, easque exami-
nare, refellere, aut censere, cum
id a (Bened.) Pererio nostro, Cor-
nelio (a Lapide) ac aliis luculenter
ac erudite factum sit, sed praemis-
sa brevi (quae mibi quidem genui-
na videtur) ac dilucida literae Ca-
pititis**

1361

P O L E M I C I .

1362

pitis expositione ad hanc veluti hydium lapidem Historiam Mahometici Regni ex optimis quibusque auctoribus desumptam explorabo et revocabo &c. Multi, quod Julianus Apostata de Apologetico pro Christianis edito, de nostris fortasse Scriptis ferent judicium: Legi, intellexi, damnavi. Iis item repnenda Nazianzeni responsio: Legisti, non intellexisti, damnasti. &c. Sequitur Capitum Elenchus, quorum I. Pars censet XXIX. II. vero XXII. Capita I. Partis occupantur quatuor Bestiis seu Monarchiis, ubi a Romana ad Imperium Germanorum transitu facto varia de ejus Praerogativis differuntur, cornu parvum quartae Bestiae Regnum Mahometricum esse statuitur, multa de ejus Legislatione, Potentia, Bellis, Victoriis, Persecutionibus, Judicio et Sententia divina in illud ferenda disputantur, demum de Autoritate Vaticinorum Sibyllae, Joachimi Abb. Telephori Erem. et Ant. Torquati agitur, miro fane ingenio, et non vulgari lectionis ubertate.

Pars. II. numerat, ut dicebam, Capita XXII. iisque tractatur de Interitu Sectae Mahometicae ex Apocalypsi, testimonio Mahometis, interpretatione vocis קָרְנֵן, vaticiniis et somniis, Cometa anni 1680. conjunctionibus Planetarum, Numerorum harmonia, Vulgi vocibus et praesagiis; item quando et per quem sit interitura; denique parvum illud Cornu nequaquam in Pontificem Rom. torqueri posse. Multa hic etiam cu-

riosfa, e fontibus reconditis prompta, Chronographica, Cabballistica. Quoniam vero ab aevo nostro remotiora sunt, in iis paullo differtior ero, quae ad hoc magis accedunt. Igitur

*Pars III. et IV. Folior. 483. R. 620 peculiariter inscribitur: De Regno Christi orituro ex occasu Regni Mahometici, et Capitibus XXXIII. definitur, in quibus de Regni Christi ratione, mediis, amplitudine, firmitate, duratione, futura ejus pace, pacis hujus auspice, tempore et praedicatoribus, de gubernio politico per Imperatorem Rom. et quidem Stirpis Austriacae, cuius usque ad Leopoldi Filios Josephum Rom. Regem et Carolum texitur Historia, pertractatur. Certat in his, uti dixi, eruditio cum credulitate, plenisque modiis adgeruntur Sibyllae, Methodii, Amadei, Astolandi, Job. de Kala, Joachimi Abb. Job. de Rupescissa, Malachiae, Telephori, Vinc. Ferrerii, Job. de Ripa, Job. Lichtenbergeri et nescio quae Vaticinia fane curiosa, in quibus torquendis et interpretandis nulli parcit Autor ingenio, quin et e Leopoldi Filiorumque nominibus *Omina Etymologica*, *Aithmantica* et *Cabballistica* fausta capit. Pars IV. Capitibus XXX. constans titulum praefert: De iis quae contingent ad Mundi finem, neque minus lectu curiosa est cum ob variam doctrinam; fontibus enim hebraicis, graecis, germanicis, italicis, gallicis, hispanicis utitur Propheta noster, tum ob conclusio- nem, ad quam deducit omnia, vi-*

1363

C O D I C E S

1364

delicet, Mundum ad annum Mundi circiter 5854. et Christi circiter 1854. terminandum. Circa annum salutis 1817. eligendum Papam *Fratrem Angelum*, et vocandum *Pastorem Angelicum*. Circa annum 1820. nasciturum et anno 1851. apparitum *Antichristum*, tum secuturum ejus triennale Imperium, Mundique finem. Atque haec omnia Vaticiniorum qualicumque Minerva expositorum, duotorumque inde calculorum fide, ea tamen cautela, ut se non nisi *Ominari* profiteatur Interpres. Reete sane, nam, qui vices temporis ab ejus scriptione lapsi expendit, facile videt, quoties eum sua destituerint oracula. Ita in Regum Hispanorum Serie fol. 423. Regnum istud ad Andegavenses transiitum nulla ei Sibylla revelavit. Dixi supra Jesuitam fuisse. En argumen-
tum fol. 119. Quae rerum nostrarum pars manvit intacta? Explosa nova haec Religio tam superbo Je-
su nomine; contempta Votorum simplicium vincula, quæ solvi pos-
sent; irrisa paupertas, tam sumptuosis scilicet nixa templorum ædi-
ficiis, et tam splendido Sacrorum apparatu. Tyrannica dicta est coeca obedientia, comparata a Polycarpo (Leysero) Turcicæ, Moscoviti-
cæque parendi necessitatibus; gratuita Sacramentorum aliarumque functionum administratio adpellata turpis-
simus questus; saepius in suspicio-
nem Hæreses doctrina adducta;
tota regendi ratio dicta politica,
persimilis Machiavelli instituto at-
que iustiusmodi e fontibus petita.

Addo, inserta passim esse Codici picta calamo Schemata, Tabellasque chronologicas et genealogicas.

DCVII.

Codex chartaceus lat. Sec. U.453 XVI. Folior. 167. f. lineis longis exaratus, et olim a Job. Fabro Ep. Vindob. transcriptus suo ad D. Nicolaum Collegio, uti Nota prævia tam impressa, quam manu scripta testatur, est Versio Kora- ni Mohammedani curata a Petro Mauritio dicto Venerabili, Abbe Cluniacensi a. Chr. MCXLIII. quam jam Vol. I. P. 2. col. 1429. adtigi. At vero hic penitus in eam ingrediendum est. Praeit: *Epistola abbatis petri ad dominum Bernhardum Clarevallensem abbatem de translatione Alkorani per eum ex arabico procurata*. Epistolam hanc legas in Theod. Bibliandri Mahu- meticis five Alcorano 1543. et 50. Basileae, ut mihi videtur, per Oporin. f. edito p. 1. et in Bibliotheca Cluniac. excusa Paris. 1614. f. p. quidem 1109. ut est apud Bibliandrum, p. vero 843. prout partem Epistolæ 17. Libri IV. constituit, et περιποτνια illam, quae de translatione nostra agit, omittit, quod, qua ratione factum sit, difficulter statuas. In hac porro Epistola cardo rei vertitur; nam ea non rite perpenfa dubium de vero Alkorani Interpretate natum est, quod Nic. Antonium et nuper Bayerium novum Bibliothecae Vet. Hisp. Editorem Tomo II. Matri-
ti